

[Arnfast.]

et tillæg til § 261, således at vi kan få en tydeliggørelse til brug ikke mindst for de embedsmænd, der skal varetage denne meget, meget penible opgave.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg ved ikke, om jeg kan dele glæden over, at der ikke bliver udskrevet valg, men jeg vil da godt sige, at det er vel naturligt, at der rejses de spørgsmål, som er rejst i dag på baggrund af det misbrug, som finder sted af den situation, vi befinder os i på arbejdsmarkedet. Der er en vis sammenhæng mellem spørgsmål nr. 33, 39, 34 og 36 i dag, der vel i og for sig alle sammen går på at angribe fagbevægelsens ret til at sikre løn- og arbejdsvilkår; der er også nævnt ord som fagforeningstvang, og at det skal gøres til noget odidiøst at søge at organisere mennesker herhjemme.

Jeg vil godt sige, at den normale fredstilstand, som er på arbejdspladserne, og som er nævnt, dækker jo i virkeligheden også over, at der samtidig sker en udpining af arbejdskraften, at mennesker i kraft af arbejdsløsheden prøver på at tvinge rettigheder igennem, som de ikke kunne tvinge igennem under normale forhold. Jeg vil da godt anmode ministeren om at undersøge, når man skal diskutere de lovforslag, som er bebudet, i hvilket omfang arbejdsgivere ved at anvende uorganiseret arbejdskraft unddrager sig gældende overenskomstbestemmelser og lovmæssige bestemmelser om lønforhold, opsigelsesregler, sikkerhedsbestemmelser på arbejdspladserne, betaling af feriepenge o. lign. Det er en kendsgerning, at det netop er her, den uorganiserede arbejdskraft er en trussel mod hele arbejdsmarkedet.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Arnfast stillede det spørgsmål, hvilken holdning jeg ville have og hvilken holdning regeringen og socialdemokratiet vil have til det forslag, som centrum-demokraterne fremsætter. Jeg har ikke andet at sige til det end: vent og lyt. Men der er én ting, vi ikke vil være med til, og det er, hvis der er nogen af de forslag, der fremsættes, som undergraver de faglige organisationers ret til at kunne aktionere. Det vil vi ikke være

med til, men lad os nu se på de forslag, der måtte komme frem.

Til hr. Jørgen Jensen vil jeg gerne sige, at jeg egentlig er enig i, at det er sådan eller ofte vil være sådan, at uorganiserede kan virke undergravende for dem, som har overenskomstmæssige aftaler. Men det er altså ting, der må klares af de faglige organisationer på arbejdsmarkedet og med de lovlige midler, som de nu engang har mulighed for at anvende, og så må man vel endda sige, at det er lykkedes ganske godt for de danske faglige organisationer at klare i hvert fald disse problemer i meget, meget stor udstrækning.

Hr. Kurt Hansen sagde, at man undergravede solidariteten, og dér vil jeg sige, at der er flere måder, man kan gøre det på. Der skal nok være visse borgerlige grupper i samfundet, som spekulerer i en undergravelse af den faglige solidaritet. Der er også grupper på den anden fløj, som også undergraver solidaritet, og begge grupper er for så vidt lige skadelige, når det drejer sig om at fastholde et arbejdsmarked, der klarer sine problemer selv, og det er jo det, der i virkeligheden har været tilfældet i en meget, meget lang årrække.

Jeg vil derfor benytte lejligheden til at tage afstand fra dem, der er på det yderste venstre og på det yderste højre, og vi har begge grupper repræsenteret her i tinget. Det er dem, der er de farlige i denne situation, og det er i den situation, det drejer sig om for alle os andre at holde hovedet koldt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Voigt* (FP) til indenrigsministeren:

„Ministeren bedes oplyse, hvilke skridt han vil tage over for det fynske amtsråd, der i strid med principperne i dansk forvaltningsret har fyret sygehjælper Ragnhild Jensen, Nyborg, den 10. oktober 1975.“

(Spm. nr. 34).

Skriftlig begrundelse.

Den 10. september spurgte jeg ministeren, om han ville tage skridt til, at folk kunne blive i deres stillinger, indtil folketinget havde taget stilling til fremskridtspartiets forslag om stop for tvangsudskrevne midler